

ET

ET

ET



EUROOPA KOMISJON

Brüssel 31.1.2011
KOM(2011) 23 lõplik

Soovitus:

NÕUKOGU OTSUS,

**milles käsitletakse Monaco Vürstiriigiga sõlmitud rahanduskokkuleppe muutmise
läbirääkimise korda**

SELETUSKIRI

Euroopa Liidu ning Monaco, San Marino ja Vatikani vahelised rahanduskokkulepped sõlmiti selleks, et tagada nende kokkulepete õiguslik järjepidevus, mis kehtisid ühelt poolt nimetatud riikide ning teiselt poolt Prantsusmaa ja Itaalia vahel enne euro kasutuselevõttu.

Kümme aastat pärast seda, kui Monacos, San Marinos ja Vatikanis käibel olnud Itaalia ja Prantsusmaa valuutad asendati euroga, palus nõukogu komisjonil rahanduskokkulepete toimimine läbi vaadata¹. Komisjon avaldas osutatud hindamise tulemused teatises „Aruanne Monaco, San Marino ja Vatikani sõlmitud rahanduskokkulepete toimimise kohta”².

Komisjon leidis, et kõnealuseid rahanduskokkuleppeid tuleb muuta, et tagada suurem ühtlus rahanduskokkuleppe sõlminud riikide ja ELi vaheliste suhete kujundamisel. Sellest lähtuvalt võttis nõukogu 16. oktoobril 2009 vastu kaks otsust, millega ta volitas Euroopa Komisjoni ja Itaalia Vabariiki kehtivate kokkulepete muutmiseks läbirääkimisi pidama. Vatikani Linnriigiga sõlmiti uus rahanduskokkulepe 17. septembril 2009³ ning läbirääkimised San Marino Vabariigiga alles kestavad.

Käesolevas soovitus eelnõus nõukogu otsuse kohta määratletakse Monaco Vürstiriigiga sõlmitud rahanduskokkuleppe muutmise läbirääkimise kord.

Kui Vatikani ja San Marinoga sõlmitud kokkulepetesse oli vaja teha palju muudatusi, siis Monaco Vürstiriigiga sõlmitud rahanduskokkuleppe muutmise läbirääkimised peaksid olema palju väiksema ulatusega, sest Monaco Vürstiriigis kohaldatakse juba praegu kõiki asjakohaseid pangandus- ja rahandusalseid ELi õigusakte. Seepärast taotleb komisjon järgmiste sätete muutmist.

• **Euromüntide emiteerimise ülemmäär**

Ajaloolistel põhjustel määrati Monacos, San Marinos ja Vatikanis aastas emiteeritavate müntide ülemmäärad kindlaks kahel erineval viisil (Monacol on praegu õigus emiteerida euromünte koguses kuni 1/500 Prantsusmaal vermitud müntidest, samal ajal kui Vatikanile ja San Marinole oli/on ette nähtud kindlaksmääratud kvoodid), millel on väga erinevad tulemused.

Kõikide rahanduskokkuleppe sõlminud riikide õiglaseks kohtlemiseks teeb komisjon ettepaneku kehtestada **euromüntide emiteerimise mahu ülemmäära arvutamiseks uus ühtne meetod**, mida tuleb kasutada kõigis kokkulepetes. Ühtlasi teeb komisjon ettepaneku suurendada rahanduskokkuleppe sõlminud riikide emiteerimise mahu ülemmäära, et soodustada nende riikide müntide ringlust. Väikeses koguses vermitud müntide järele on kollekttsionääride hulgas suur nõudlus. Seetõttu ei täida mündid oma algset eesmärki maksevahendina, vaid neid kasutatakse üksnes kollekttsiooniesemetena.

Monacole kehtestatavad uued ülemmäärad peaksid olema vastavuses Vatikani sõlmitud uue kokkuleppega ja San Marinoga sõlmimisel oleva kokkuleppega ning hõlmama kindlaksmääratud ja muutuvat osa.

¹ Nõukogu järeldused euro käibemüntide rahvuslikke külgi ja selliste müntide emiteerimist käsitlevate ühiste suuniste kohta, majandus- ja rahandusnõukogu (ECOFIN) 2922. kohtumine 10. veebruaril 2009.

² KOM(2009) 359, 14.7.2009.

³ ELT C 28, lk 13–18, 4.2.2010.

- (1) **Kindlaksmääratud osa** peaks rahuldama kollektsionääride nõudluse. Üldiste arvutuste kohaselt peaks kollektsionääride nõudluse rahuldamiseks piisama kogusest, mille koguväärtus on ligikaudu 2 340 000 eurot.
- (2) **Muutuv osa** arvutatakse Monaco puhul Prantsusmaal inimese kohta keskmiselt emiteeritud müntide arvu põhjal. Prantsusmaal n-1 aastal inimese kohta keskmiselt emiteeritud müntide arv korrutatakse Monaco Vürstiriigi elanike arvuga.

- **Vaidluste lahendaja määramine**

Kehtivate rahanduskokkulepete raames ei saa EL võtta meetmeid juhul, kui rahanduskokkuleppe sõlminud riigid ei täida oma kohustusi (nt nad ei ole asjakohaseid ELi õigusakte õigel ajal üle võtnud), välja arvatud äärmuslik – ja seetõttu ebatõenäoline – abinõu kokkuleppes ühepoolset taanduda. Seepärast teeb komisjon ettepaneku määrata kokkulepete kohaldamisel tekkinud *vaidluste lahendamise eest vastutavaks asutuseks Euroopa Liidu Kohtu*.

- **Kokkuleppe vorm**

Rahanduskokkuleppe vormi tuleks kohandada.

Soovitus:

NÕUKOGU OTSUS,

milles käsitletakse Monaco Vürstiriigiga sõlmitud rahanduskokkuleppe muutmise läbirääkimise korda

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 219 lõiget 3,

võttes arvesse komisjoni soovitusi,⁴

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust⁵

ning arvestades järgmist:

- (1) Alates euro kasutuselevõtu kuupäevast kuuluvad rahandus- ja vahetuskursiküsimused ELi pädevusse.
- (2) Nõukogu peaks kindlaks määrama raha- või välisvaluutarežiimi küsimusi käsitlevate kokkulepete läbirääkimise ja sõlmimise korra.
- (3) Prantsuse Vabariik sõlmis Euroopa Ühenduse nimel 26. detsembril 2001. aastal rahanduskokkuleppe Monaco Vürstiriigiga.
- (4) Prantsusmaal on Monaco Vürstiriigiga pikaajalised rahalised suhted, millest annavad tunnistust mitmesugused õigusaktid. Monaco Vürstiriigis asuvatel finantsasutustel on õigus kasutada Banque de France'i refinantseerimisvahendeid ja nad osalevad mõnes Prantsusmaa maksesüsteemis Prantsusmaa pankadega samadel tingimustel.
- (5) Nõukogu jõudis 10. veebruaril 2009. aastal järeldusele, et komisjon peaks kehtivate kokkulepete toimimise läbi vaatama ja kaaluma müntide emiteerimise ülemmäärade võimalikku suurendamist.
- (6) Komisjon leidis teatistes „Aruanne Monaco, San Marino ja Vatikaniga sõlmitud rahanduskokkulepete toimimise kohta”,⁶ et kehtivat rahanduskokkulepet Monaco Vürstiriigiga tuleb muuta, et rahanduskokkuleppe sõlminud riikide ja ELi vahelised suhted oleksid järjekindlamad.
- (7) Seepärast tuleks pidada Monacoga sõlmitud rahanduskokkuleppe muutmise läbirääkimisi müntide emiteerimise ülemmäära kohandamiseks, võimalike vaidluste lahendamise jurisdiktsiooni määramiseks ning kokkuleppe vormi kohandamiseks uue

⁴ ELT C , , lk .

⁵ ELT C , , lk .

⁶ KOM(2009) 359.

ühise vormiga. Praegune kokkulepe peaks kehtima niikaua, kuni pooled on sõlminud uue kokkuleppe.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Prantsuse Vabariik teatab Monaco Vürstiriigile võimalikult kiiresti, et Prantsuse Vabariigi poolt Euroopa Liidu nimel ja Monaco Vürstiriigi vahel sõlmitud rahanduskokkulepet on vaja muuta, ning teeb talle ettepaneku pidada läbirääkimisi kõnealuse kokkuleppe asjakohaste sätete muutmiseks.

Artikkel 2

EL taotleb Monaco Vürstiriigiga sõlmitud rahanduskokkuleppe muutmise läbirääkimistel järgmisi muudatusi.

- (a) Kokkulepe sõlmitakse ELi (keda esindavad Prantsuse Vabariik ja Euroopa Komisjon) ning Monaco Vürstiriigi vahel.
- (b) Monacos emiteeritavate euromüntide ülemmäära kindlaksmääramise meetod vaadatakse läbi. Uue ülemmäära arvutamiseks kasutatakse kindlaksmääratud osa, millega rahuldatakse kolleksionääride nõudlus, et vältida liigset numismaatilisest hangeldamist Monaco müntidega, koos muutuva osaga, mille arvutamiseks korrutatakse Prantsusmaal n-1 aastal inimese kohta keskmiselt emiteeritud müntide arv Monaco elanike arvuga. Ilma et see piiraks meenemüntide emiteerimist, sätestatakse kokkuleppes, et Monacos nimiväärtuses emiteeritavate euromüntide väikseim osa on 80 %.
- (c) Kokkuleppe kohaldamisel tekkinud vaidlused lahendab Euroopa Liidu Kohus. Kui EL või Monaco leiab, et teine pool ei ole täitnud rahanduskokkuleppe kohast kohustust, võib ta anda asja Euroopa Kohtusse. Kohtu otsus on poolte jaoks siduv ja nad võtavad selle täitmiseks vajalikud meetmed ajavahemiku jooksul, mille kohus on otsuses kindlaks määranud. Juhul kui EL või Monaco ei võta otsuse täitmiseks vajalikke meetmeid kindlaksmääratud ajavahemiku jooksul, võib teine pool kokkuleppe viivitamata lõpetada.
- (d) Rahanduskokkuleppe vormi kohandatakse.

Artikkel 3

Monaco Vürstiriigiga peavad ELi nimel läbirääkimisi Prantsuse Vabariik ja komisjon. Euroopa Keskpank kaasatakse täiel määral neisse läbirääkimistesse ja ta lepib kokku küsimustes, mis kuuluvad tema pädevusvaldkonda. Prantsuse Vabariik ja komisjon esitavad kokkuleppeprojekti arvamuse saamiseks majandus- ja rahanduskomiteele.

Artikkel 4

Prantsuse Vabariigil ja komisjonil on õigus sõlmida leping ELi nimel, kui majandus- ja rahanduskomitee või Euroopa Keskpank ei pea vajalikuks lepingu esitamist nõukogule.

Käesolev otsus on adresseeritud Prantsuse Vabariigile, komisjonile ja Euroopa Keskpangale.
Brüssel, [...]

*Nõukogu nimel
eesistuja*